losse nrs. f 1,75 – abonneeprijs f 1,50 per nummer – België F 33

Walt Disney's

Donald Duck

Nr.9 - 1985

EEN VROLIJK WEEKBLAD

OOM DONALD'S

Hoera! Deze week vind je op de middenpagina's van m'n blad weer een splinternieuwe Moppentrommel! Ha! Nu niet meteen doorbladeren, want ik zal er vast eentje vertellen. Daar komt ie: Een man beklaagt zich in een restaurant over de melk, die hij veel te waterig vindt. Daarop antwoordt de serveerster: – Sorry meneer, misschien heeft de koe te lang in de regen gestaan! Ha! Ha! Ha! Dat's een leuke, hè? Heb je nu de smaak te pakken? Kijk dan maar gauw op bladzijde 16 en 17! Veel plezier!

Oom Donald

Hallo Duckie, ik heb iets heel leuks beleefd. Mijn vader zou mijn broer en zus naar een weekend van de zeeverkenners brengen. Toen zou hij alle bagage meenemen en mijn broer had een vuilniszak met een slaapzak erin. En toen laadde mijn vader de zak van mijn broer en een zak met vuilnis in. Toen we thuiskwamen, merkten we dat. Dat is het leuke bericht.
Merijn Gelens – Leiden

Tjonge! Je vader dacht zeker dat ze op de vuilnisbelt gingen kamperen!

Beste Donald Duck. Wij hebben pas de huiskamer mooi gemaakt. Maar nu zijn we er vanaf. Nieuwe muren en de vloer gebeitst. Toen hebben wij in mijn broers kamer gewoond! De keuken was in de badkamer. En zo hebben wij een week gewoond. Best raar. Ik had een vraag: Kan het ook eens goed allopen? Dat wil ik zo graag.
Marrit – Weesp

Kijk maar gauw op bladzijde 4 en verder, Marrit!

Beste D.D. Mijn moeder is heel jaloers op Letty van de Dolly Ducks. Weet je waarom? Omdat mijn vader op Letty valt. Hij vindt alleen kikkerbilletjes niet lekker. Pekingeend is zijn lievelingskostje. (Ik val trouwens ook op Letty.) Lia vind ik het belachelijkst. Ik moet nu stoppen, want mijn moeder komt eraan, en die mag deze brief niet zien!
Harro Koot – Vriezenveen

Tjonge Harro, dan mag je wel uitkijken dat je moeder je brief nu niet leest!

Hoi superdeluxe pecheend. Ik vind je blad heel leuk, alleen moet de reklame eruit. Wanneer komt Zwarte Magica weer?
Robert-Jan Riedstra
Emmeloord

Nog even geduld hebben, Robert-Jan! Over drie weken beleeft Magica weer een avontuur! Over de reklame zullen we het wel nooit eens worden; andere kinderen vinden het juist leuk!

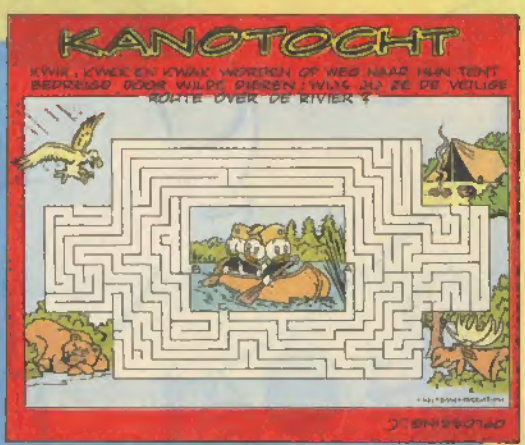

BRIEVENBUS

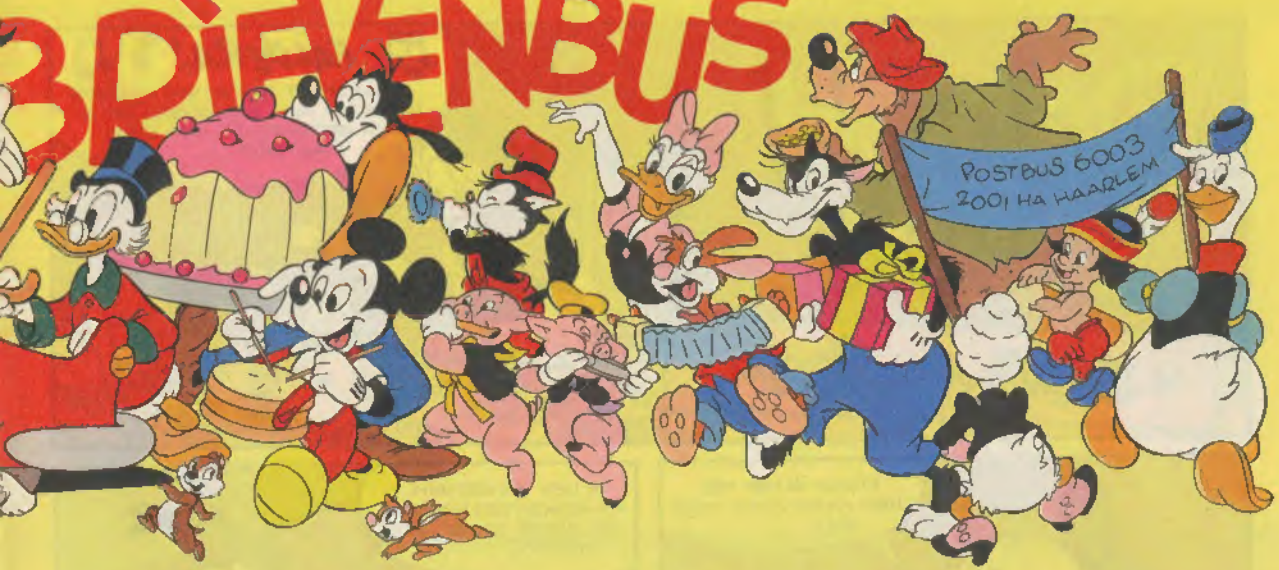

Brief van de week

De Brief van de week is geschreven door CINDY NOORDEGRAAF uit KRIMPEN A/D IJSSEL. Zij krijgt van mij de Donald Duck-muzieksleutelhanger.

Beste Donald Duck(je). Ik heb je op de t.v. gezien met je 50ste verjaardag! Ik vond het prachtig. Ik heb gezien dat je Katrien kuste en toen in je nakie stond! Ik wist niet dat je zo beroemd was. Nou, ik vond het leuk toen je bij Walt Disney zo verlegen was dat je wegkroop. Ik vind het zielig voor je dat Walt Disney is overleden. Nou, ik vond het ook leuk toen je iedere keer een andere stem kreeg toen je zo'n snoepje at. En dat je driftig bent, nou, daar kun je niks aan doen. Zo ben je nu eenmaal! En ik vind het best wel leuk. Doe de groeten aan de tekenaar die nu in plaats van Walt Disney tekent aan jouw blad. Oh ja, ik ben aan een plakboek bezig van jou. Ik heb al tien of elf bladzijden vol. Nou, snoezige, leuke, driftige eend, veel kusjes van me en dat je wel *honderd* jaar mag worden!

Kijk je ook weer naar de t.v. als ik mijn honderdste verjaardag vier, Cindy?

Beste Donald! Een tijdje geleden met de aktie „Eén voor Afrika" was er 's avonds bij ons in school („De Wegwijzer") van alles te doen. De meester van mijn klas was zo slim om te zeggen: „Als onze school f 1000,– bij elkaar krijgt, dan laat ik mijn hoofd kaal scheren!" Wij hadden 1000 gulden bij elkaar, dus onze meester werd die avond KAAL! Mijn vader ging rond met kijkgeld. De maandag daarop hebben we het op een videoband gezien! We hebben heel erg gelachen! Nu staat mijn meester voor de klas met een kaal hoofd!
Marjolein v.d. Jagt – Westerbork

Ha! Ha! Kon je meester er zelf ook nog om lachen, Marjolein?

Hoi Donald Duck! Ik heb een vriendje die een blijde heeft gemaakt. Die heb ik nagemaakt. Nu zul je je wel afvragen wat zo'n ding is. Nou, dat is iets waarmee de ridders vroeger vochten. Het is iets heel groots. Je draait ergens aan, je legt er een kei in, je laat de stok los en de kei vliegt weg. Mijn vriendje en ik hebben de blijde niet zo groot gemaakt. Maar we hebben hem wel van hout gemaakt. En mijn record is dertien meter. Goed hè?
Hedde Stegenga
Heerlen

Het lijkt me maar een griezelig ding, zo'n blijde. Je kijkt toch wel goed uit, dat je niemand raakt, Hedde?

weekblad
Donald Duck
Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003 2001 HA Haarlem
Telefoon: 023 - 304304
tussen 9.00 uur en 12.30 uur.
nr. 9 – 1 maart 1985
©1985 Walt Disney Productions

Lieve Duckie. Mijn vriendin en ik gingen tussen het maïs spelen. Als we elkaar kwijt waren moesten we naar elkaar seinen met een stok. Maar de boer zag die stok heen en weer gaan. Hij kwam mij achterna. Ik sprong over een plas met modder maar hij gleed erin uit. Hij is kwaad weggegaan.
Mirella Doornbos
Nieuw Weerdinge
Tja, dat kan ik me voorstellen...

Donald Duck in 't OOG VAN DE Radja

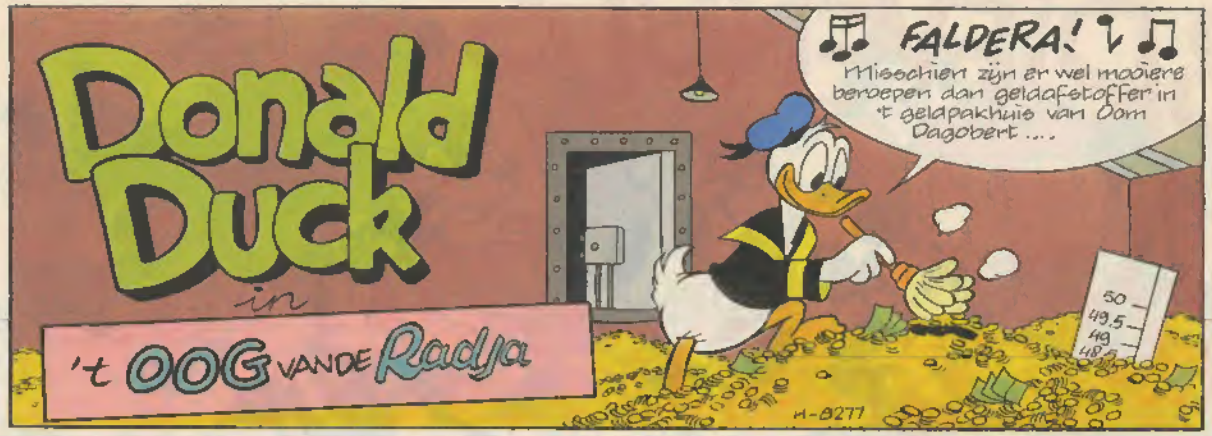

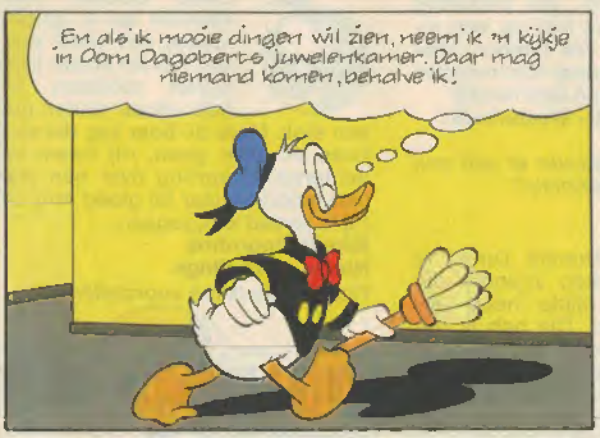

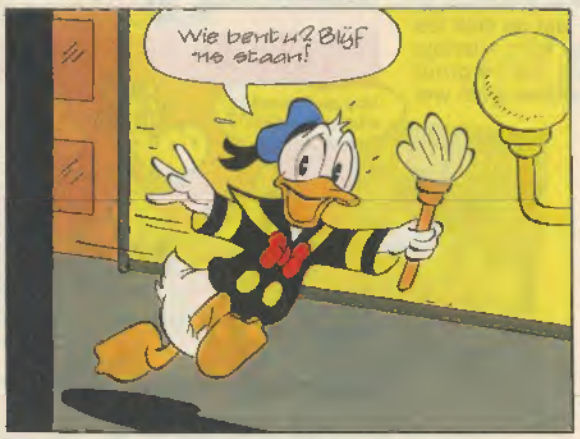

Een verdacht zaakje...
Hmm...Op het eerste gezicht lijkt alles in orde... Daar ligt de Bibberijnse Briljant... de drie robijnen van Arabistan....
IEKS! HET OOG VAN DE RADJA!
AF-BLIJVEN
WEG! VER-DWENEN!
Wat is er weg en verdwenen, neef?
JUWELEN KAMER
Het Oog van de Radja! De grootste en duurste diamant die u heeft... en....had!
Ach! Die had ik zo graag nog 'ns van je gekocht, Dagobert!
Ik zag hier net 'n verdacht individu rondlopen, oom!
En die is er dan zeker met mijn Oog vandoor?
Wie anders? Ik kon hem niet goed zien, maar ik vertrouw 't voor geen cent!
Zo! Misschien keek je wel in 'n spiegel!
Ha! Ha!
Heh!
Luister 'ns neef, dit gebouw wordt elektronisch bewaakt! De enigen die binnen zijn, zijn jij en ik, en de diamantkeizer met zn secretarie!
Eh... aangenaam...
2

De diamantkeizer heeft net VIJF DIAMANT-MIJNEN van me gekocht, dus die gaat heus niet bij me stelen!
Nou als u soms denkt dat IK 'm heb....
Ach ja, de diamantmijnen! Je weet toch dat ik vanavond 'n FEEST geef om de koop te vieren?
Ik denk niet dat ik daar tijd voor heb, ik zal wel uren met de politie en de verzekering moeten praten! Hmpf!
Ik hoop dat de zaak snel opgelost wordt! Heeft je neef er tijd voor?
Natuurlijk heeft die tijd!
Mooie oom heb 'ik! Als 'ik 'm verdacht persoon zie gelooft ie me niet, hij geeft me bijna de schuld van die diefstal, en dan stuurt hij me naar 'n feest zonder me iets te vragen!
Nou ja, als hij me gevraagd had, had ik natuurlijk geen nee gezegd!
Hallo Katrien! Wat zou je zeggen van een SUPER CHIC FEEST vanavond? Alle miljonairs en dure juweliers komen er ook!
Het is bij de DIAMANT-KEIZER, in zijn riante landhuis te Zwaansburg!
Hallo?
Een uur later....
TOET! TOET!
3

Dat zal Donald zijn.... maar ik doe net of ik hike hoor!
TOET!
Een echte heer TOETERT niet maar haalt zijn dame PERSOONLIJK af!
Toevallig weet ik hoe het HOORT!
Waar blijft Katrien nu? Zo vroeg is 't ook weer niet!
TOET!
Een dame moet KLAARSTAAN als ze afgehaald wordt voor 'n feest! Ik weet toevallig hoe het hoort!
Enige tijd later....
Door jouw koppigheid hebben we 'n heleboel tijd verloren! We moeten nog helemaal naar Zwaansburg, en dat met die drukte!
Gelukkig weet ik 'n kortere weg!
H-het is w-wel wat HOBBELIG hier!
Hobbelig, maar kort!
En STEIL is het ook! EEK!
Ja! EN KORT!
4

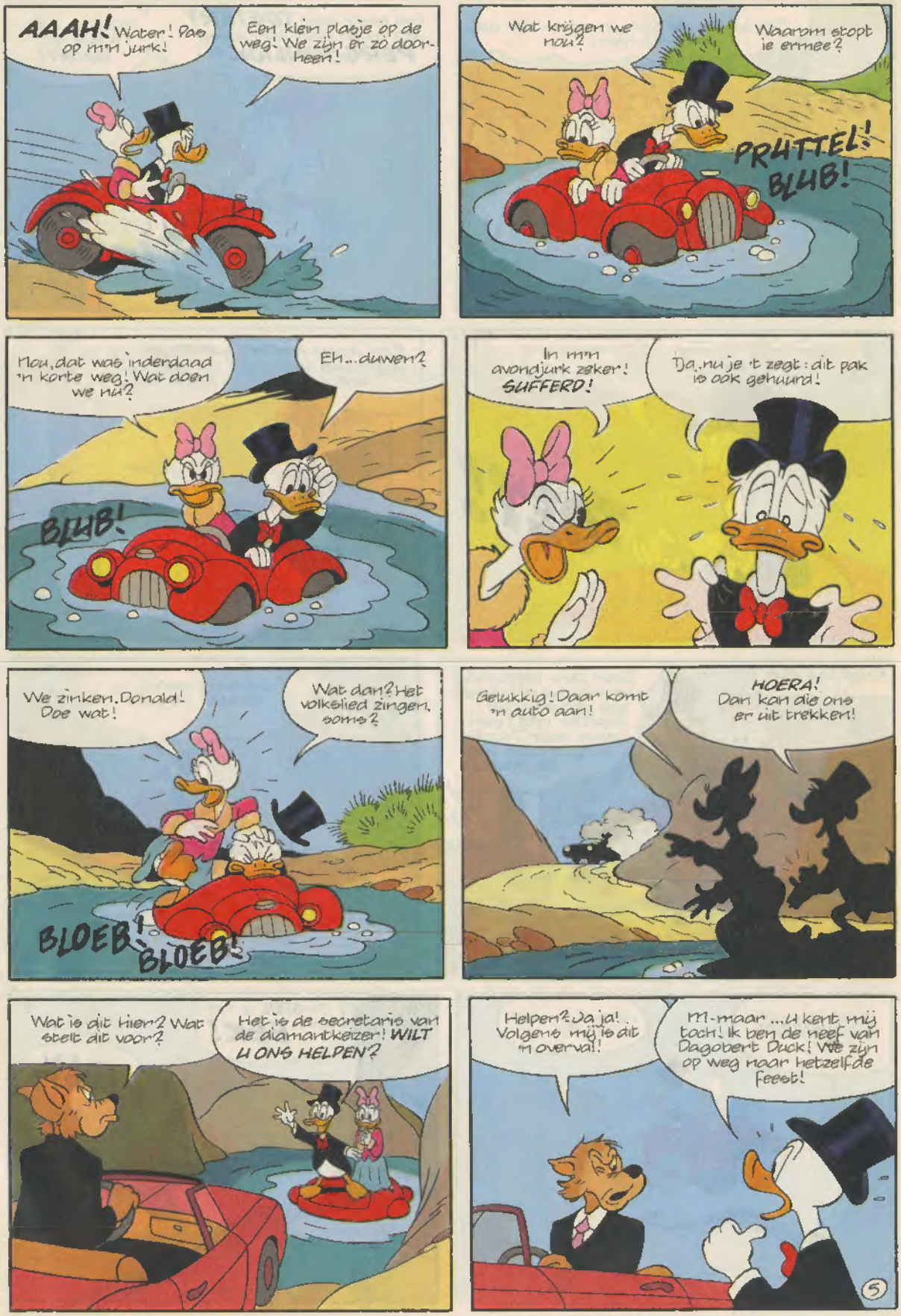
AAAH! Water! Pas op m'n jurk!
Een klein plaatje op de weg! We zijn er zo doorheen!
Wat krijgen we nou?
Waarom stopt ie ermee?
PRUTTEL!
BLUB!
Nou, dat was inderdaad 'n korte weg! Wat doen we nu?
Eh... duwen?
BLUB!
In m'n avondjurk zeker! SUFFERD!
Ja, nu je 't zegt: dit pak is ook gehuurd!
We zinken, Donald! Doe wat!
Wat dan? Het volkslied zingen, soms?
BLOEB! BLOEB!
Gelukkig! Daar komt 'n auto aan!
HOERA! Dan kan die ons er uit trekken!
Wat is dit hier? Wat stelt dit voor?
Het is de secretaris van de diamantkeizer! WILT U ONS HELPEN?
Helpen? Ja ja! Volgens mij is dit 'n overval!
Mm-maar ... U kent mij toch! Ik ben de neef van Dagobert Duck! We zijn op weg naar hetzelfde feest!
5

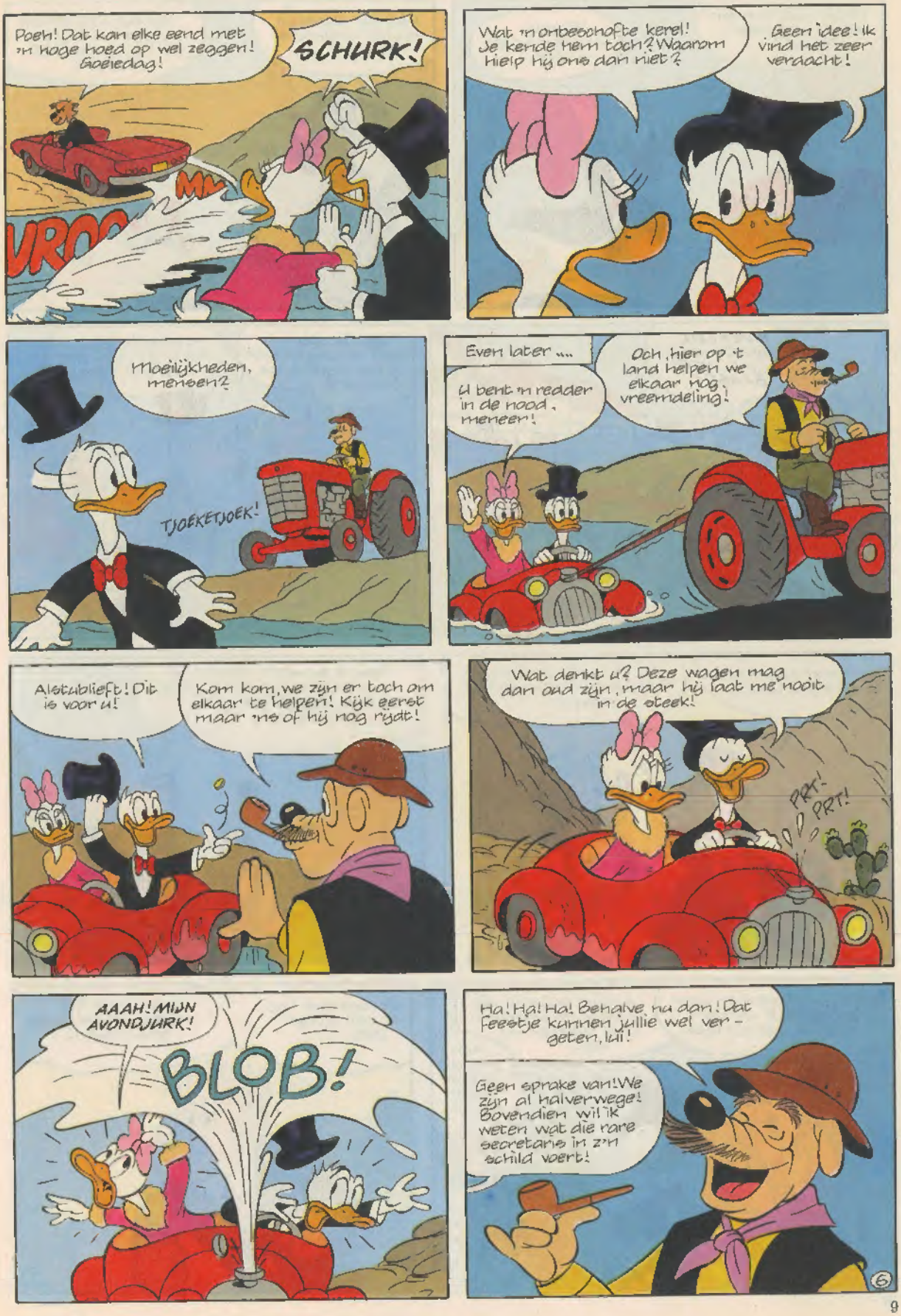
Poeh! Dat kan elke eend met 'n hoge hoed op wel zeggen! Goededag!
SCHURK!
VROO
Wat 'n onbeschofte kerel! Je kende hem toch? Waarom hielp hij ons dan niet?
Geen idee! Ik vind het zeer verdacht!
Moeilijkheden, meneer?
TJOEKETJOEK!
Even later ....
U bent 'n reader in de nood, meneer!
Och, hier op 't land helpen we elkaar nog, vreemdeling!
Alstublieft! Dit is voor u!
Kom kom, we zijn er toch om elkaar te helpen! Kijk eerst maar 'ns of hij nog rijdt!
Wat denkt u? Deze wagen mag dan oud zijn, maar hij laat me nooit in de steek!
PRT! PRT!
AAAH! MIJN AVONDJURK!
BLOB!
Ha! Ha! Ha! Behalve, nu dan! Dat feestje kunnen jullie wel vergeten, lui!
Geen sprake van! We zijn al halverwege! Bovendien wil ik weten wat die rare secretaris in z'n schild voert!
6

Maar wat kunnen we nu nog doen, Donald?
Wacht 'ns even, ik heb 'n idee!
Wat die stadelui al niet verzinnen .....
Ha! Ha! Wat zal die secretaris opkijken als hij ons aan ziet komen!
TOEKETOEK
IEDEREEN kijkt tamelijk ....eh .... VER-BAASD!
TJOEK!
Wat is dat voor 'n vulgair stel op die modderige tractor?
Wel heb'k ooit! Het is de neef van Dagobert Duck!
Een zeer excentrieke familie, die Ducks!
Ah! De neef van de rijke Dagobert! Wat 'n aparte entree!
"Aparte entree"... Bah! Het mocht wat! Ik had liever dat hij was weggebleven, die pottekijker!
mijn complimenten voor uw ORIGINELE vervoer-middel, meneer Duck!
Ach ja, ik dacht: die eeuwige rollemobiele kent iedereen nu wel!
Ach, laat die buffer maar kwaken .....
De diamant ligt op een veilige plek ....
...en 'n knappe jongen die hem daar kan vinden!
7

Met wie staat m'n baas daar te smoezen? Die kerel is helemaal niet uitgenodigd!
Daar moet ik het mijne van weten!

Ik ben inspecteur McMekker! Ik werk aan de zaak van het gestolen Oog van de Radja! Zou ik u 'n paar vragen mogen stellen?
Belachelijk!

We zijn zo discreet mogelijk!
Kom dan maar mee naar binnen, mijn humeur hebt u nu toch al bedorven!

De politie! Nu al! En ik wilde morgen het land uit! Straks vertelt die eend nog dat hij vanmiddag iemand uit de juwelenkamer zag komen, en dan wordt het moeilijk voor me!

Waarom is hij niet weggezonken in de modder? Nu moet ik zorgen dat hij hier zo vlug mogelijk ver-dwijnt!

Daar staat ie, onder de lampions! Hmm ...dat brengt me op een idee!

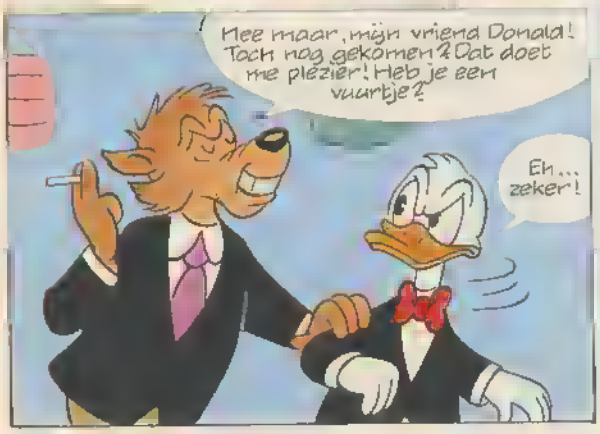
Mee maar, mijn vriend Donald! Toch nog gekomen? Dat doet me plezier! Heb je een vuurtje?
Eh... zeker!

Waarom is hij opeens zo vriendelijk?
LET OP!
8

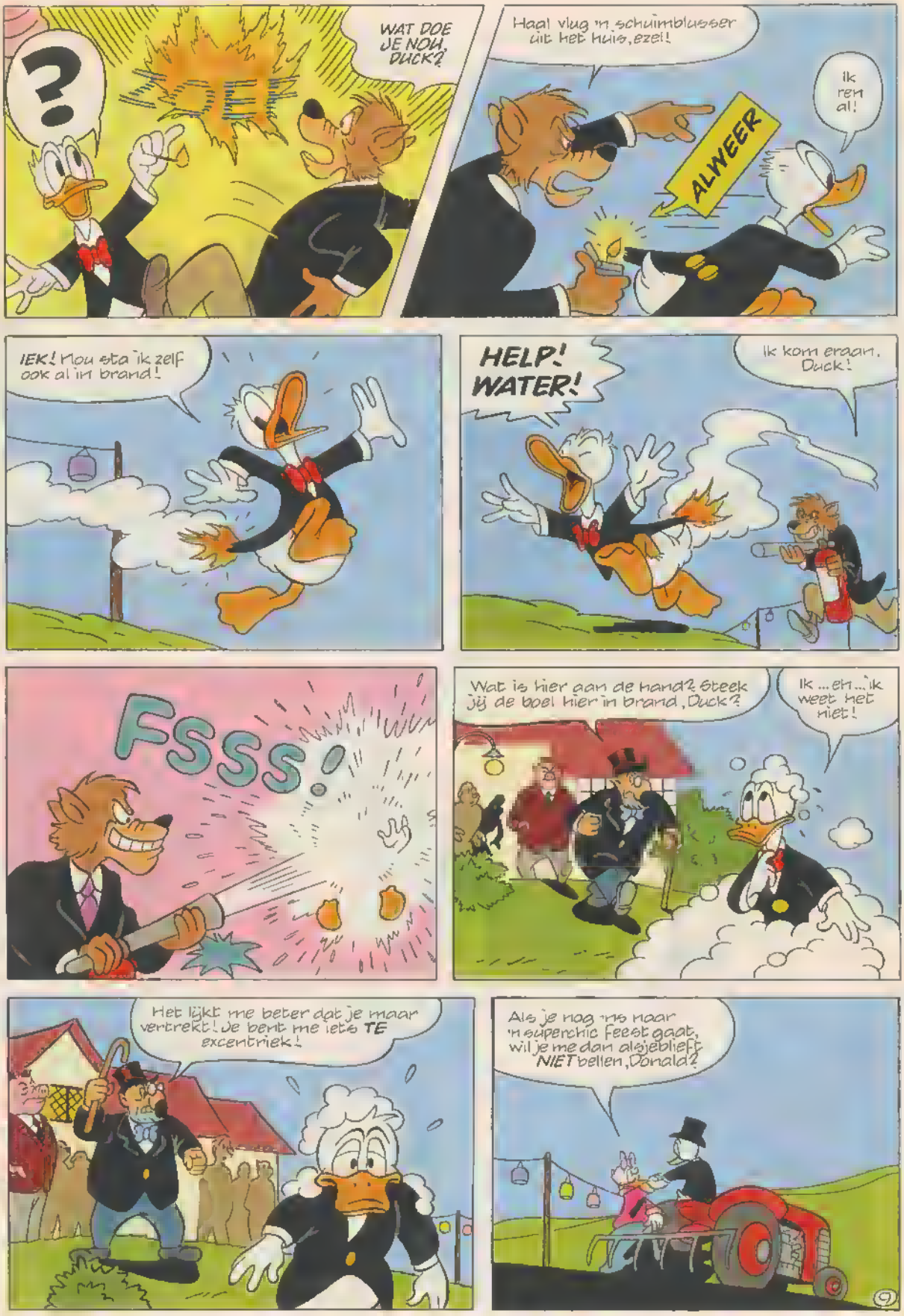
?
WAT DOE JE NOU, DUCK?
Haal vlug 'n schuimblusser uit het huis, ezel!
ALWEER
Ik ren al!
IEK! Nou sta ik zelf ook al in brand!
HELP! WATER!
Ik kom eraan, Duck!
FSSS
Wat is hier aan de hand? Steek jij de boel hier in brand, Duck?
Ik ... eh ... ik weet het niet!
Het lijkt me beter dat je maar vertrekt! Je bent me iets TE excentriek!
Als je nog ns naar 'n superchic feest gaat, wil je me dan alsjeblieft NIET bellen, Donald?
9

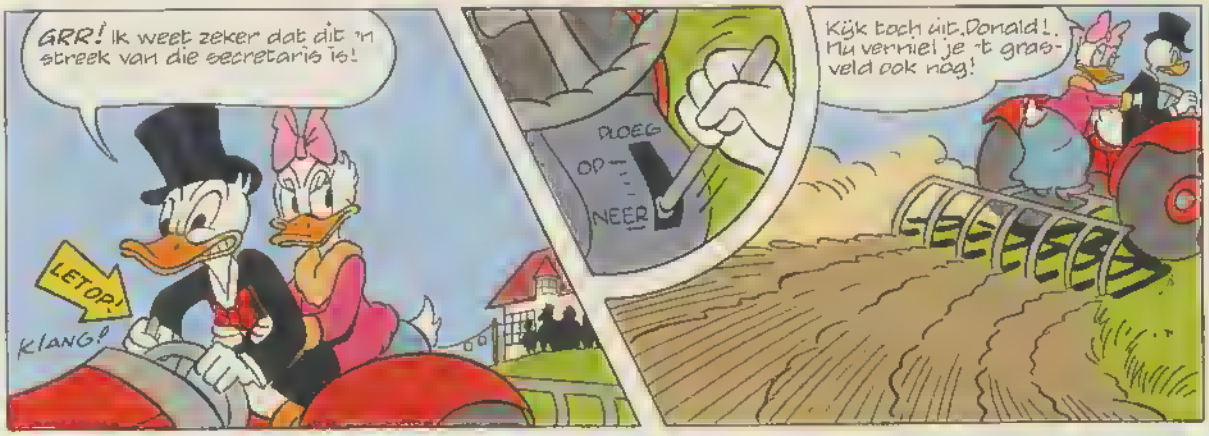
GRR! Ik weet zeker dat dit 'n streek van die secretaris is!
LET OP!
KLANG!
PLOEG
OP
NEER
Kijk toch uit, Donald!. Nu verniel je 't graasveld ook nog!

Mm'n gazon! Dat is 't toppunt! Dat zul je me betalen, sukkel!

Mijn kostbare... Hela, wat glimstert daar?

De portefeuille van mijn secretaris, MET HET OOG VAN DE RADJA!

Het is allemaal de schuld van die eend!
Grijp hem, inspecteur!

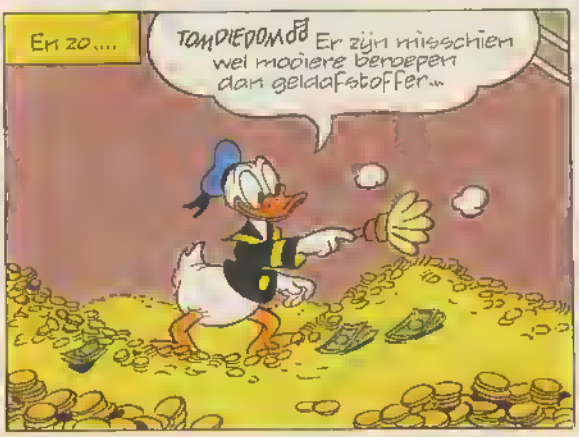
En zo....
TOMDIEDOMDÉ Er zijn misschien wel mooiere beroepen dan geldafstoffer...

...maar wie anders kan 'm de baas z'n tijd z'n eigen medaille afstoffen?

uit

Van nul tot nu...

De geschiedenis van een kikkerlandje...

door Thom Roep en Co Loerakker

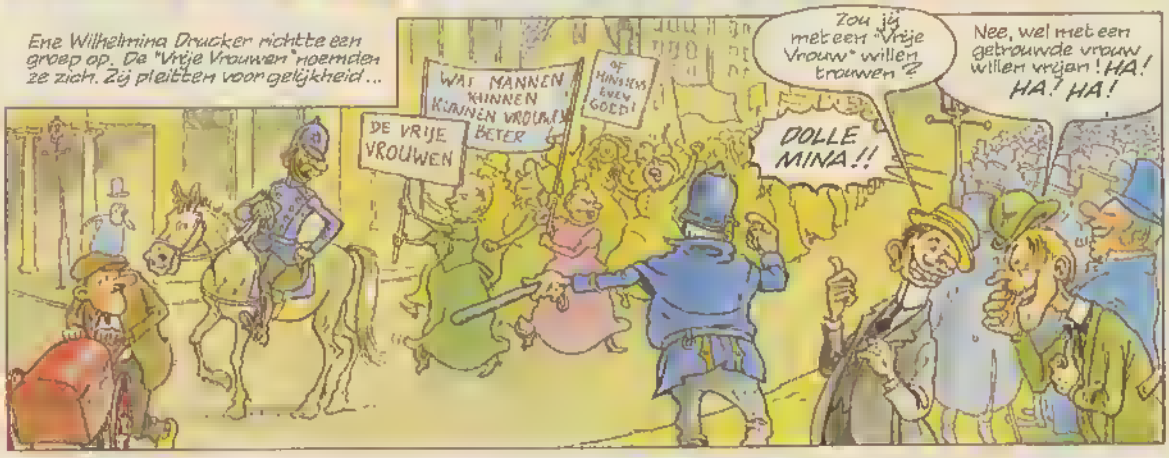

Wordt vervolgd

Mopper-trommel

In een zwembad wordt omgeroepen: – Wil de meneer van het zwart-witte zwembroekje naar de kleedkamers komen? Hij is het vergeten aan te trekken!
Corine Sengers – Amersfoort

Winkeljuffrouw tegen klant: – Dit is een prachtige trui, mevrouw. 100% wol. De mevrouw bekijkt de trui goed. Ze ziet het etiketje en zegt verbaasd tegen de winkeljuffrouw: – 100% wol? Volgens mij staat hier 100% acryl! Winkeljuffrouw: – Ja, mevrouw, dat weet ik, maar dat is om de motten om de tuin te leiden!
Marleke Rijsen – Roosendaal

Sam: – Vader, zijn slakken lekker om te eten? Vader: – Wil je niet zulke vieze vragen stellen onder het eten? Later. Vader: – Wat wilde je nu weten over slakken? Jantje: – Nou, er zat er een op uw bord, maar nu is ie weg!
George van der Velden – Kaunialnen, Finland

Marsmannetje: – Heb je mijn boterhammen nu nóg niet klaargemaakt? Marsvrouwtje: – Je denkt toch niet dat ik kan toveren? Ik heb maar zes handen!

Het is geel en grijs, het gaat razendsnel en het is vaak gevaarlijk? Een kanarie in een straaljager!
Lambert Schra – Staphorst

Mevrouw, tegen het dienstmeisje in de keuken: – Maar Marietje, wat maak je toch een lawaai! Marietje: – Kunt u zes borden laten vallen zonder lawaai te maken?
Gitte Triemstra – Makkum

Wat kan één koe niet en twee koeien wel? Achter elkaar lopen!
Brenda van Dijk en Miranda Mol – Amersfoort

Agent: – Waarom neemt u in vredesnaam dat kind mee op de fiets? Het schreeuwt oorverdovend! Fietser: – Daarom juist, mijn bel is kapot!
Brenda Zuiderwijk – Den Haag

Twee vriendjes zijn aan het opscheppen over wie de sterkste vader heeft. De ene denkt even en zegt: – Mijn vader heeft de Grote Oceaan gegraven! Waarop de ander zegt: – En die van mij heeft de Dode Zee vermoord!
Dennis Raijmakers – Asten

Mevrouw Onrust gaat naar een psychiater: – Dokter, ik kom voor mijn man. Hij doet zo vreemd de laatste tijd. Als hij een bad neemt, laat hij twee speelgoedscheepjes in de badkuip rondvaren! – Dat is niets bijzonders, mevrouwtje, gewoon een onschuldige hobby van uw man. – Maar dokter, eerst belt hij altijd het K.N.M.I. in De Bilt voor de weerberichten op zee...
Lianne Lettink – Halle

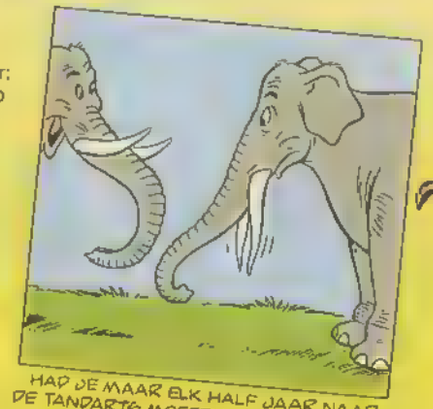

– Talenten komen vanzelf bovendrijven! zei de gymleraar, en hij gooide alle niet-zwemmers in het water.
Leendert van Soest – Ridderkerk

Zusje: – Ik heb mijn haar zó kort laten knippen dat ik 's morgens niet meer zo veel tijd kwijt ben met het kammen ervan! Broertje: – Daar staat tegenover dat je nu je nek moet wassen!
Evelyn de Jong – Waalwijk

Een agent tegen een visser: – Kun je niet lezen? Je mag hier niet vissen! De man: – Ik vis niet, ik laat mijn worm zwemmen!
Michel Venema
Bellingwolde

De ene boer tegen de andere: – Als jij raadt hoeveel koeien ik heb, mag je ze allebei hebben!
Marjet van Zanden – De Bilt

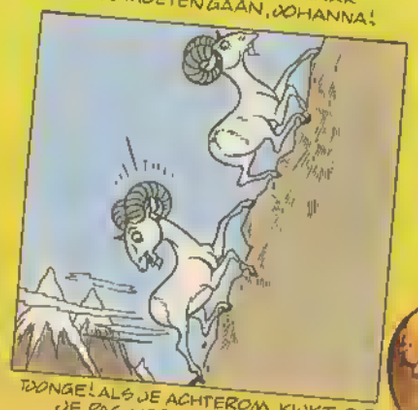

Dichter: – Uw kind heeft mijn gedicht in de open haard gegooid! Moeder: – Vreemd, hij kan niet eens lezen!
Robert Rijsdijk – Gouda

Zoontje van topvoetballer trots tegen vader: – Mijn contract met de derde klas is een jaar verlengd!
Martin Goebel – Woerden

Waarom schudt Donald Duck in tekenfilms steeds met zijn staart? Als ie het met z'n hoofd doet, krijgt ie hoofdpijn!

Drie mannen worden achternagezeten door een leeuw. Ze rennen weg en de eerste gooit een hoopje zand in de ogen van de leeuw. De leeuw schrikt even maar komt weer achter het drietal aan. De tweede gooit een tak, maar de leeuw komt weer achter het drietal aan. Dan komen ze bij een boom. De eerste twee klimmen erin, maar de derde blijft beneden staan. – Kom er ook in voor de leeuw je pakt! roepen ze. – Waarom? vraagt de derde. – Ik heb niks gegooid!
Jurgen Naeye – Biervliet

Trotse eigenaar: – Mijn tuin is niet zo groot, maar wel héél erg hoog!
Barrie H. – Haartem

– Jij bent toch mijn beste vriend, Henk? – Ja, maar ik heb nu geen geld bij me!
Jiska van Benthem Venhuizen

Astrid: – Onze hond is weggelopen! Joop: – Zet dan een advertentie in de krant! Astrid: – Dat helpt niet, hij kan toch niet lezen!
Carolien Dijkmans Middelbeers

Wat doe je als de Hulk voor je staat? Doorlopen, want hij staat op groen!
Natasja Schijve
Groningen

Een moeder ziet hoe haar kleuter water drinkt uit een regenplas. Ze roept: – Je mag dat water niet drinken! Het zit vol bacteriën en daar kun je ziek van worden! De kleuter: – Nietes, die zijn allemaal dood, want ik ben eerst twee keer met mijn liets door de plas gereden!
Dave Bekkema – Drachten

Een man huurt een ezel in Bagdad. De handelaar: – Als je "poeh-poeh" zegt gaat de ezel lopen, zeg je "al-al", dan staat hij weer stil. Als de man er op rijdt, slaat de ezel op hol, en nadert een ravijn. De man weet van de zenuwen niet meer wat hij moet zeggen om hem te laten stoppen. Helemaal in paniek roept hij: – Ai-al! De man doet zijn ogen weer open en de ezel staat stil, net op de rand van het ravijn. Opgelucht zegt hij: – Poeh-poeh!
Erik Veenstra – Den Haag

advertentie

Oom Dagobert op de heksentoer

Tijdens het kopen van een paar tapijtjes in het Verre Oosten hoort Oom Dagobert van een fabelachtige schat. Die gaat hij natuurlijk meteen opsporen.
Op zijn speurtocht komt hij Zwarte Magica tegen die hem, tot zijn grote verbazing, helpt met zoeken. Zomaar. Omdat ze Dagobert opeens zo aardig vindt. Of zou er meer achter zitten...?

Overal verkrijgbaar.
ƒ 6,75/120 Bfr.

advertentie

VERRAS UW KIND ELKE WEEK MET...

Bobo is speciaal afgestemd op de belevingswereld van kinderen van 3 tot 8 jaar, een echt lijfblad voor peuters en kleuters. In elk nummer staat van alles: verhaaltjes om (voor) te lezen, kijkplaten en strips. En met de speelpagina's kunnen de kleintjes naar hartelust bezig zijn! Knippen, plakken en kleuren.

GRATIS BOBOBOEK VOOR NIEUWE ABONNEES!

Als u nu een abonnement neemt, krijgt uw kind dit prachtige Boboboek als welkomstgeschenk. Kijk naar de antwoordkaart in dit blad en vul hem in.

SESAMSTRAAT NU OOK IN BOBO

...h een abonnement opgeven kan ook: 023-31.94.21

Rakker
Snuif vertelt een verhaaltje voordat Rakker en zijn zusjes gaan slapen...
Vertel ons nog eens over die kabouterdwergen in het elfjesbos, alstublieft!
Ja, iets LEUKS!
Bah, nee!

Ik ben die zoete meidenverhalen BEU! Vertel liever iets spannends, over SPOKEN of zo!
Daar krijg je NACHTMERRIES van!

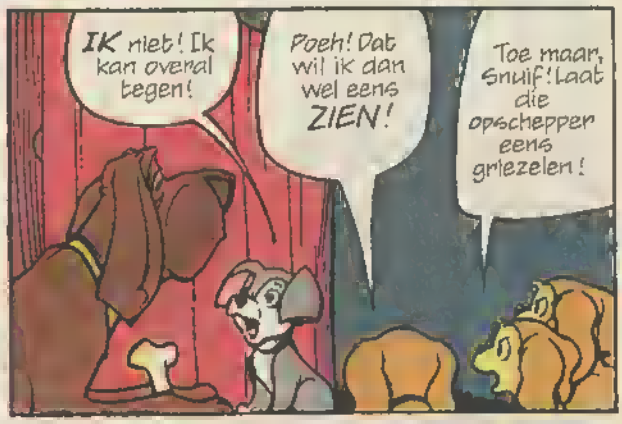
IK niet! Ik kan overal tegen!
Poeh! Dat wil ik dan wel eens ZIEN!
Toe maar, Snuif! Laat die opschepper eens griezelen!

Vooruit dan, voor deze ene keer... 'ns denken...
Er was eens een dapper jong hondje dat in 'n land leefde dat geplaagd werd door de VERSCHRIKKELIJKE WORZEL!
De... de WORZEL?
W-wat is dat?
:slik:
Heh! Heh! Ga door, Snuif! En vergeet de details niet!

Wel de Worzel had een lange, kromme neus, een misvormd hoofd vol wratten en ... eh ... de rest ...
Ja? Wat was er met de rest?

Omdat iedereen die zijn hoofd zag meteen wegvluchtte had nog NOOIT iemand de rest van hem gezien!
Grutjes!
Wat eng!

En wat gebeurde er toen, Snuif?
Oei! Het valt niet mee om een griezelverhaal te verzinnen!

Meisjes, Rakker! Bedtijd!
Ach ... nu al?
Oef! Dat is niks te vroeg!

Welterusten, kinderen!
Het is veel enger als je zo weinig van de Worzel weet...
Ja, dan ga je er zelf van alles bij verzinnen!
Meisjes, baan! Ik ga slapen!

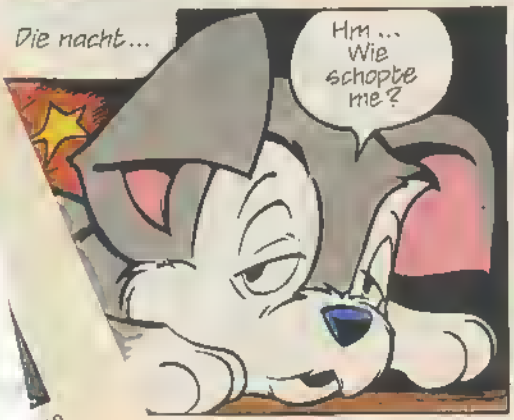
Die nacht...
Hm... Wie schopte me?

Tjonge! Fifi heeft zeker een nachtmerrie!
Ai! Ze droomt zeker van de verschrikkelijke WORZEL!
Zzz! Mjm ... zucht!

Oei! Ze gaat SLAAP-WANDELEN!
Wat doen we nu?
Iemand die slaapwandelt mag je niet wakker maken!
We moeten haar maar volgen!

Als we die verschrikkelijke Worzel maar niet tegenkomen! Brrr!
Bah!

Dan doe ik WROEFF en GRRR en ik BIJT 'm en ...
Okee, okee, ga jij dan maar voorop!

Door jullie getreuzel hebben we haar uit het oog verloren! Waar is ze?

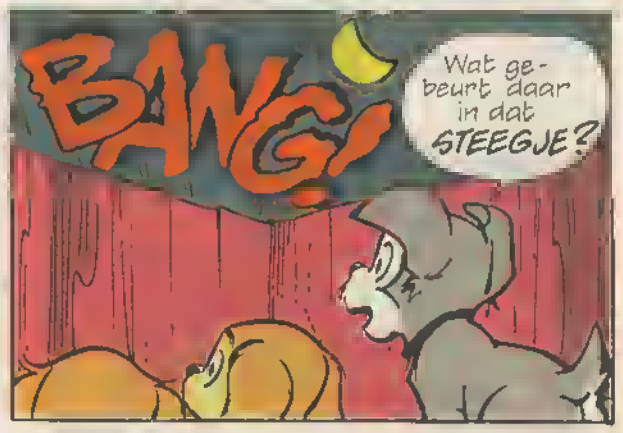
BANG!
Wat gebeurt daar in dat STEEGJE?

Laat ons niet alleen, Rakker! Misschien is het de WORZEL!
Hou daar toch over op, bangerds!

Oei! Iemand heeft die vuilnisbak omgegooid!

OEWOEW!
H-Help! Het is de VERSCHRIKKELIJKE WORZEL!

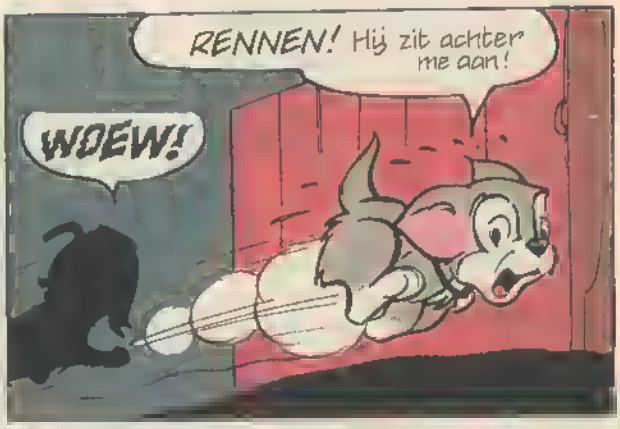
RENNEN! Hij zit achter me aan!
WOEW!

Waar zijn jullie nu voor op de loop?
Het is de WORZEL, pa! Verstop je!
IEK6! HELP!

Schuif eens op! Ik wil ook nog onder die deken!
Sssst!
Straks vindt ie ons!

Kom 'ns kijken! Ik heb 't monster ontmaskerd!
W-wat?

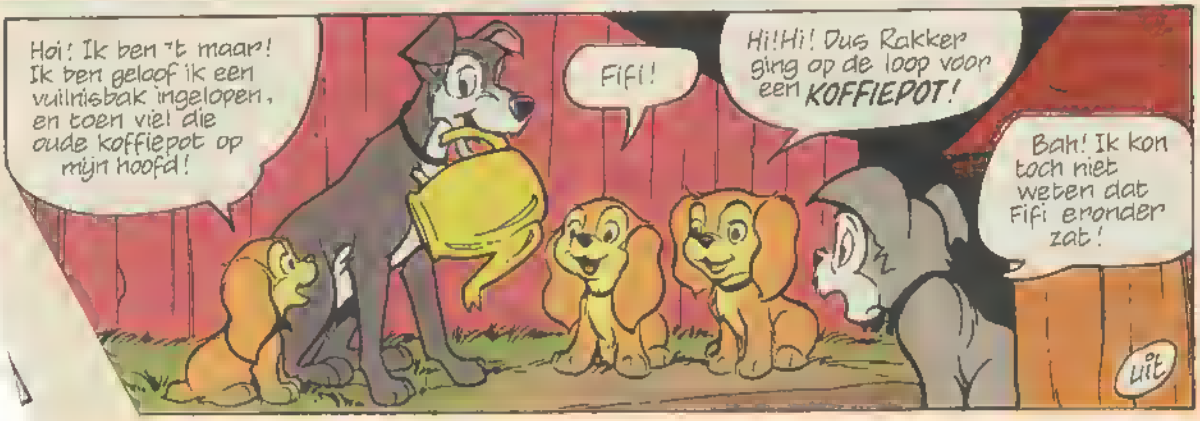
Hoi! Ik ben 't maar! Ik ben geloof ik een vuilnisbak ingelopen, en toen viel die oude koffiepot op mijn hoofd!
Fifi!
Hi!Hi! Dus Rakker ging op de loop voor een KOFFIEPOT!
Bah! Ik kon toch niet weten dat Fifi eronder zat!
Uit

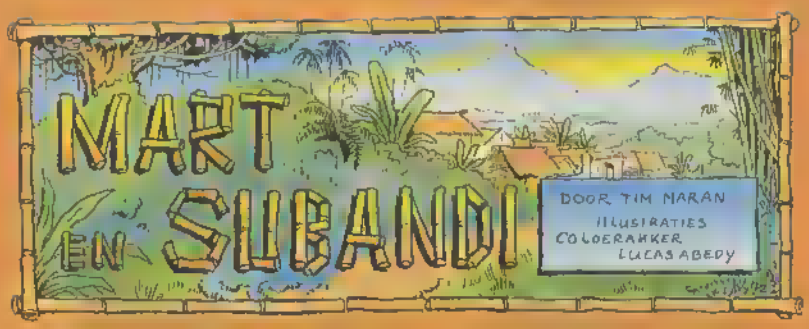

Deel I „DE GANDRUWOU"

Indonesië

De hitte trilde boven de eindeloze suikerrietvelden. De bergen aan de horizon waren opgelost in zinderende hittegolven. De hele natuur leek verlamd. De mensen lagen uitgeteld op bed. Dit was het uur dat de wereld aan Mart toebehoorde.

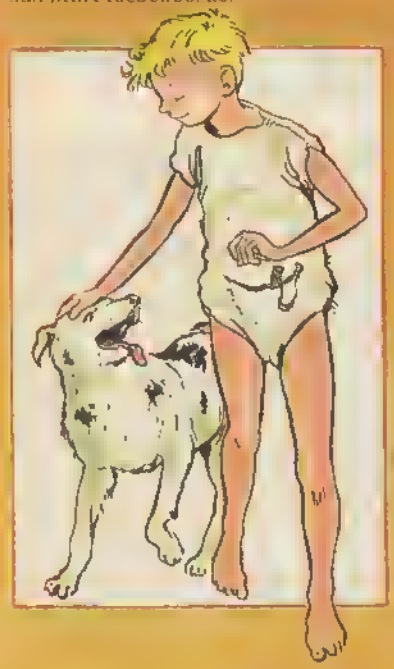

Mart was tien jaar. Hij liep altijd op blote voeten en zijn haar was spierwit opgebleekt door de zon. Mart droeg een hansop. Dat was een zak van Chinees katoen met vijf gaten erin: een voor zijn hals, twee voor zijn armen en twee voor zijn benen. Op zijn buik zat een grote zak waarin hij alles stopte wat een jongen bij de hand hoorde te hebben: een eindje touw, knikkers, een stompje krijt (rood), een dode kikker en natuurlijk kiezelstenen voor zijn katapult.
Mart was helemaal gek van de indianenboeken van Karl May. Je hoefde hem er niets over te vertellen. Hij wist alles van Old Shatterhand, Winnetou en de Donderbuks, die altijd het laatste woord sprak. Zelf had hij zich een adelaarsblik aangeschaft, de fiere houding van de prairiejagers en de gang van de bergleeuw. Zo sloop hij over de voorgalerij van zijn huis. In zijn handen hield hij zijn Donkerbuks, de katapult. Hij loerde achter een rotanstoel vandaan. Alsjeblieft: ONRAAD! Een vijand!. Over het voorerf kwam een mus aangesnord. Mart spande zijn Donkerbuks, mikte - pats! Mis. De mus stoof zo hard weg dat hij zijn eigen vleugels bijna voorbijvloog.
„Hij vlucht, de lafaard!" riep Mart verbolgen. Hij draaide zich om. „Aan m'n bondgenoot heb ik ook niets. Die kan alleen maar slapen." De bondgenoot deed zijn ogen niet open, maar bewoog wel even zijn stompje staart. Want hij was een hond. Mart had hem op straat gevonden en mee naar huis genomen.
„Dit," had hij tegen zijn ouders gezegd, „is Wodan."
„Laat Djôjôh eerst maar 'ns kijken of het beest geen vlooien heeft," had zijn moeder gezegd. Djôjôh was een lange, goedlachse man die voor het erf en het paard Angin zorgde. Djôjôh maakte bij Wodan zesduizend vlooien dood. Daarna ging hij naar Marts moeder en zei met een stalen gezicht: „Geen enkele vlo, mevrouw. Die hond is kraakzindelijk."
„Goed," zei Marts moeder, „Dan mag die hond blijven, maar wil je hem wel eerst een bad geven, Djôjôh? Hij stinkt." Na een waterballet, waarbij Mart en Djôjôh niet zo nat werden als hun slachtoffer, werd Wodan in de familie opgenomen.

Aan de rand van het dorp, waar de arbeiders van de suikerfabriek woonden, stond een keurig huisje. Daar woonde meneer Wongso, de hoofdklerk van de suikerfabriek. Uit alles bleek dat meneer Wongso een nette, ordelijke man was. Het enige niet nette dat meneer Wongso in huis had was zijn zoon Subandi.
Subandi was tien jaar. Hij liep altijd op blote voeten en had pikzwart haar. Subandi droeg een hansop en had zijn katapult altijd bij zich.
„Subandi," zei zijn moeder tegen hem, „dit mandje breng jij naar de moeder van die witte jongen, je weet wel, hij heet Mart." Subandi rook lekkere luchtjes en wilde onder de doek kijken maar zijn moeder sloeg zijn hand weg. „Al'blijven!" commandeerde zij. „Het is voor die mevrouw. Ga je handen en je gezicht wassen en breng deze mand weg!"
„Nee," zei Subandi.
„Nee?" vroeg zijn moeder.
„Nee," zei Subandi. „Een MAN loopt niet met een mandje over straat." Even later sloop Subandi met een roodgloeiend oor en een pikzwarte mening over alle moeders van de wereld de deur uit. Het mandje verstopte hij achter zijn rug.
„Krrrr-krrrt!" klonk er achter hem. Subandi bleef staan. Op een holletje kwam een klapperrat aangestuiven. Het diertje, dat op een eekhoorn leek, klom vliegensvlug langs Subandi's benen omhoog, kroop onder de hansop en een tel later stak zijn pientere kopje uit de halsopening van de hansop.
„Krrrr!" zei hij tevreden. Subandi had de klapperrat, of badjing zoals ze hem in Indonesië noemen, in een klapperbuis gevonden en hem meegenomen naar huis.
„Klapperratten," had Subandi's vader gezegd, „zijn schadelijk en ze hebben vlooien."
Subandi blies in de tere pels. Kleine zwarte stipjes schoten vliegensvlug weg. Hij probeerde ze te vangen, maar het ging niet. „Geen enkele vlo," zei hij met een stalen gezicht. „Dit diertje is kraakzindelijk."
„Dan mag je 'm houden," zei zijn moeder.

En zo sloop Subandi met zijn badjing onder zijn hansop en het mandje verstopt achter zijn rug de kampong uit.

Plotseling stonden Mart en Subandi tegenover elkaar. Ze stonden elkaar eerst een minuut zwijgend, vijandig op te nemen. Zenuwachtig frunnikte Subandi het mandje achter zijn rug. Langzaam hief Old Shatterhand zijn Donderbuks op.
„Ah," gromde hij grimmig, „Wat bergt ge daar sluiks achter uw rug, gedoemde roodhuid?" Zo'n taaltje had Subandi nog nooit gehoord. Hij las geen indianenboeken.
„'t Is voor je moeder," was alles wat hij zeggen kon. Mart liet een akelige lach horen. Subandi deinsde achteruit. Als die jongen met dat malle witte haar hem erop betrapte dat hij met een vrouwenmandje liep

„Laat kijken wat je achter je rug hebt," eiste Mart.
„Nooit!" gromde Subandi.
„Laat kijken!"
„Nee!" Plotseling rolden ze vechtend over de weg. Hijgend wist Mart de andere jongen eronder te krijgen. Triomfantelijk zat hij op diens buik, de armen van Subandi tegen de grond drukkend. Maar opeens cirkelde Subandi heel lenig van achteren zijn benen om Marts hals en het volgende ogenblik lag deze plat op zijn rug en zag sterretjes. Nu zat Subandi bovenop hem. Zo zaten en lagen ze een tijdje. Mart moest niesen van het stof, maar omdat Subandi op zijn buik zat ging dat moeilijk. Subandi merkte het en verplaatste zijn gewicht.
„Ha-ha-hatsjiéééè!" nieste Mart. „Dank je wel." Ze begonnen opeens allebei te lachen en stonden op.
„Ik heet Mart," zei Mart.
„Ik heet Subandi," zei Subandi. Mart keek naar het mandje.
„Wat zit er in dat mandje?" vroeg hij.
„Weet ik niet," antwoordde Subandi. „Ik moet 't van mijn moeder aan jouw moeder geven." Ze keken elkaar aan en dachten allebei aan hetzelfde: Als de ene moeder iets aan de andere stuurt .. Ze gingen in het gras zitten. Met plechtige handen knoopte Subandi de doek los.
„Peujeum en lêmpêr!" Dat waren toevallig de lekkernijen waar ze gek op waren. Het water liep de jongens in de mond. Ze prikten hun vingers in de heerlijkheden en likten er aan.
„Nou zitten er gaten in," zei Mart. „Als mijn moeder dat ziet denkt ze vast dat wij eraan hebben gezeten. We kunnen het beter opeten, want ze is heel streng."
„Je hebt gelijk," zei Subandi. Ze deelden de lêmpêr en de peujeum broederlijk.
Hoe het eigenlijk kwam wisten ze niet, maar na een tijdje was de mand leeg. Ze konden geen pap meer zeggen. De badjing van Subandi, die ook van de peujeum had meegesnoept (dat is gegiste cassave, een beetje sterk) draaide zich om op het hoofd van zijn baas tot hij de prettigste houding had gevonden om in slaap te vallen.
Subandi wandelde naar huis met het lege mandje. Hij was in een opperbeste stemming omdat hij Mart had leren kennen, net zo'n aardige vent als Subandi zag wanneer hij in de spiegel keek.
„Ha, ben je daar eindelijk?" riep zijn moeder opgewekt. „Je hebt zeker nog gespeeld met die jongen Mart. Wat zei zijn moeder van mijn peujeum en mijn lêmpêr?"
„Dat heb ik haar niet gevraagd," zei hij naar waarheid. „Heeft ze dan helemaal niets gezegd?" vroeg zijn moeder teleurgesteld.
„," zei Subandi. Onverwacht zijn moeder hem bij zijn oor. ongelukkige ogenblik gluurde ng boven de hansopzak uit. lauerde het diertje eruit en t het wegkwam. Maar het het diertje zoveel moeite dat hij eigenlijk tien pootjes nodig had in plaats van vier.
„Wat heeft dat beest?" riep Subandi's moeder op schrille toon. „Hij is *dronken*! Die badjing is dronken van de peujeum! Nu weet ik wat er met het mandje is gebeurd!"
Op datzelfde ogenblik keek Marts vader verstoord op van de krant.
„Wat hoor ik daar voor geschreeuw?" vroeg hij.
„Dat kan alleen Mart zijn," antwoordde zijn vrouw. „Hij zal wel weer wat hebben uitgehaald en nu neemt Umar hem onder handen."
„O," zei Marts vader en dook weer achter zijn krant. Umar was hun oude, knorrige kokkie. Ze was al kokkie geweest bij de ouders van Marts moeder. En nu heerste ze zo'n beetje over het huis van Mart. Ze was oud en dik, met een grijs knotje. Het lawaai werd Marts moeder nu toch een beetje te erg. Ze stond op en liep naar het achterhuis.
„Kwajongen!" hoorde ze de oude kokkie tegen haar zoon zeggen. „Ik ruik 't wel aan je: je hebt peujeum gesnoept! Hoe vaak zeg ik je niet dat je niet van straat mag snoepen! Je kunt er ziek van worden!"
Marts moeder wandelde terug naar de voorgalerij.
„Peujeum?" mompelde ze nadenkend. „Hoe is Mart daar aan gekomen?"
Mart zat netjes gewassen en gekamd in een schone hansop op de voorgalerij.
„Kijk," zei zijn moeder, „daar komt mevrouw Wongso met haar zoontje!" Met een schok ontwaarde Mart dat Subandi net zo'n mandje droeg als vanmiddag, keurig afgedekt met een doek.
„Mevrouw," zei Subandi's moeder, „Subandi heeft u iets te zeggen." De jongen stak haar het mandje toe. „Met de hartelijke groeten van mijn moeder." Marts moeder gluurde onder de doek.
„Peujeum en lêmpêr!" riep ze verrukt uit. „Net waar ik zo dol op ben!"
„Zie je wel?" zei Subandi's moeder triomfantelijk. „Peujeum?" zei Marts moeder ineens nadenkend en ze keek onderzoekend naar haar zoon.
„Ga je mee spelen?" zei Mart terwijl hij haastig zijn vriend meetrok.
„Ja! Gauw!" zei Subandi en ze stoven weg.

„Kom mee," zei Mart toen ze op het achtererf kwamen, „we gaan eerst Monjet wat pisangs brengen."
„Hebben jullie een aap?" vroeg Subandi met schitterende ogen, want *monjet* betekent „aap".
„Ja," antwoordde Mart. „Hij houdt Angin het paard gezelschap in de stal." Monjet raakte door het dolle heen toen hij de pisang zag.
„Zie je die goot daar?" wees Mart. „Daar zitten een hoop krabben in en Monjet is gek op krab. Weet je hoe hij ze vangt? Hij gaat op het randje van de goot zitten en laat zijn staart in het water bungelen. En dan kwispelt hij er een beetje mee. En als er dan een krab in zijn staart knijpt geeft Monjet een schreeuw en duikt voorover waardoor de krab met een klets op het droge terechtkomt. En dan moet je zien hoe haastig hij die krab van zijn staart afplukt!" Subandi zag het zó voor zich en gierde van het lachen. Monjet die in de gaten had dat hij werd uitgelachen sprong op Subandi's nek en begon aan zijn haar te trekken.

Het werd donker. Vleermuizen fladderden rond, op zoek naar insekten. In het gras sjirpten nachtkrekels. Alle geluiden klonken anders dan overdag, want dit was het uur van de roofdieren. Gespannen, hun katapult in de aanslag, slopen Mart en Subandi over het erf.

„Dáár!" siste Mart. „Roofdierogen!"

„Welnee," fluisterde Subandi, „dat is jullie eigen kat." Achter bij het erf begon een rietveld, een oceaan van hoge, ritselende halmen. Daaruit kwam 's nachts het gevaar op het erf af: bunzings, wezels en slangen. En werd er ook niet gefluisterd over een panter?

„Jongens! Thuiskomen!" snerpte een stem door de duisternis.

„Het is Umar maar," lachte Mart witjes. „Kom mee, misschien heeft ze iets lekkers voor ons."

„Gaat u ons een koekje geven?" vroeg Mart toen ze tegenover haar op de grond zaten.

„Een koekje?" riep de oude kokkie streng. „Koek voor je billen kun je krijgen! Ik heb jullie wel gezien. Jullie zijn in de buurt van de put geweest!" Ze boog zich voorover en keek de jongens strak aan.

„Weten jullie dan niet dat er een gandruwoh in de put woont?" Mart en Subandi zaten ineens recht overeind bij het horen van dit geheimzinnige woord.

„Een gandruwoh," ging Umar op een griezeltoon verder, „is een groot, zwart, gemeen spook. Hij eet kindervlees..." „Vindt hij dat lekker?" vroeg Subandi ontzet.

„Het lekkerste van alles," zei Kokkie beslist. „En als jongens te dicht bij de put komen, schiet hij opeens tevoorschijn, groot en eng, met ogen als kooltjes vuur en handen als klauwen."

„Is er bij ons ook een gandruwoh in de put?" vroeg Subandi.

„Overal waar kleine jongens zijn, gaan gandruwohs in de put wonen," verklaarde Umar.

„Dan ga ik nooit meer in bad!" riep Subandi.

„Oho," zei Umar gauw, terwijl ze een strenge vinger opstak. „Baden mag wel. Dat is overdag, dan durft de gandruwoh niet uit de put."

„Heeft u de gandruwoh wel eens gezien?" vroeg Mart huiverend. Umar gluurde eerst voorzichtig om zich heen, boog zich naar de jongens en fluisterde: „Op een nacht werd er opeens heel hard op mijn deur gebonsd. Ik riep: Is daar iemand?... Geen antwoord. Maar opeens werd er gelachen, een akelige wrede schaterlach." Mart stopte zijn vingers in zijn oren en kneep zijn ogen stijf dicht. „Voorzichtig deed ik de deur op een kiertje," ging Umar verder. „Het was volle maan, en ik zag iets donkers over het erf zweven, een zwarte nevelwolk die langzaam naar de put dreef en erin verdween. Toen wist ik dat het een gandruwoh was..."

Op een middag waren Mart en Subandi aan het knikkeren op het erf. Plotseling keken ze elkaar als verstijfd aan. Wat was dat voor een hol, griezelig geluid dat uit de put kwam?

„D...d...d...de g...g...g...gandruwoh," fluisterde Mart krijtwit.

„H...h...h...hoe kan dat?" fluisterde Subandi. „De gandruwoh is toch bang voor zonlicht?"

Opeens kreeg Subandi een idee. „Zullen we een steen op zijn kop gooien?" stelde hij voor. „Durf je dat wel?" vroeg Mart die het een pracht plan vond.

„Als we maar niet in de put kijken," antwoordde Subandi. Ze zochten een flinke steen en slopen naar de put. Holle, mopperende geluiden bleven uit de put komen.

„Gauw," siste Subandi klappertandend. Mart gooide de steen in de put. De geluiden die *toen* uit de put kwamen!... Dringend en duwend kropen ze onder Umars slaapbank. Van schrik rolde de dikke kokkie op de grond.

„Wat is er? Wat is er?"

„D...de...put!" jammerde Subandi. Umar stoof naar buiten. Boven de rand van de put verscheen het woedende gezicht van Djòjòh.

„Wat is er gebeurd?" vroeg Umar verbaasd.

„Wat er gebeurd is?" zei Djòjòh nijdig. „Siti, het kamermeisje heeft haar armband in de put laten vallen en ze vroeg of ik 'm eruit wilde halen. En terwijl ik in de put zoek krijg ik plotseling een steen op mijn kop!" Hij tastte voorzichtig op zijn kruin.

„Wacht maar als ik weet wie 't gedaan heeft," zei hij wraakzuchtig.

„Misschien de gandruwoh wel," zei Umar terwijl ze terugslofte naar haar kamertje.

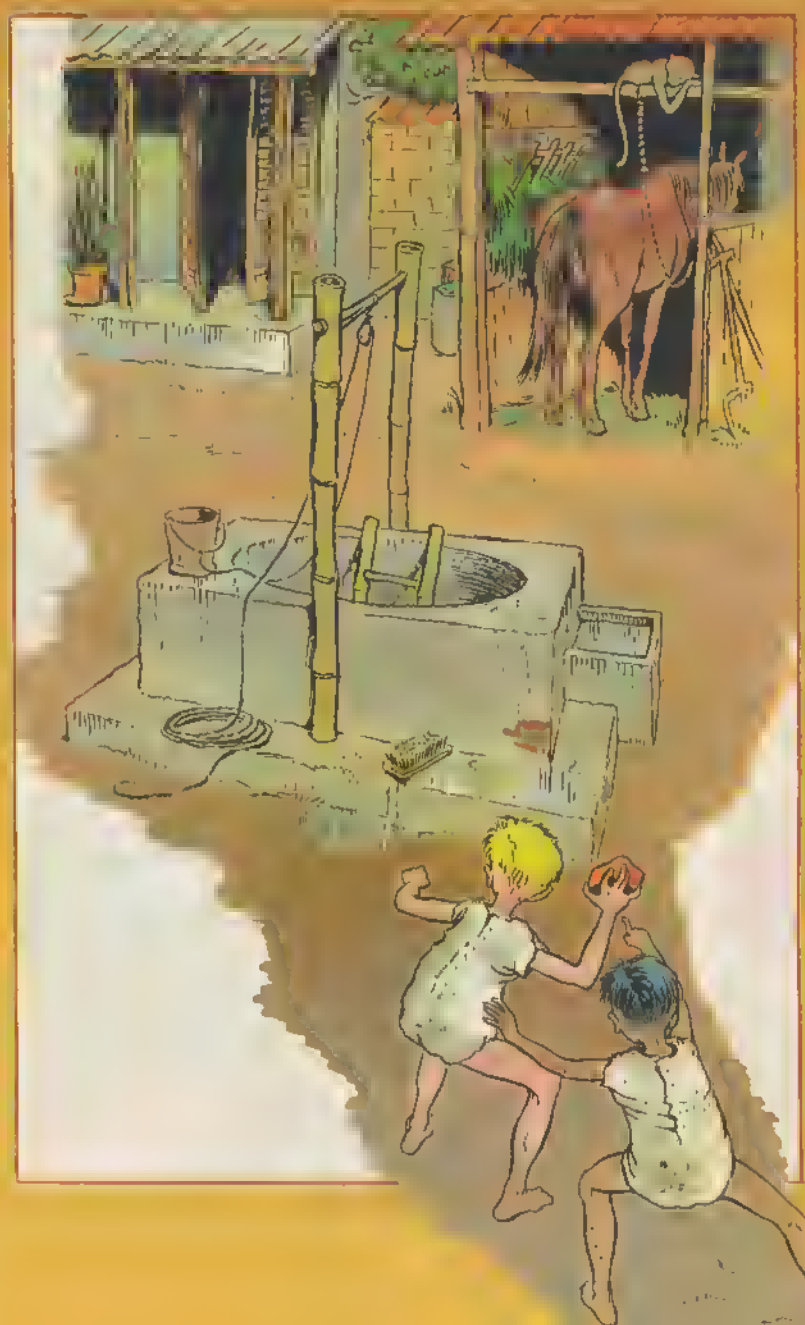

Volgende week:
VAN WARINGINS EN WADDERS

Brwer
KONIJN
IK ZAG TWEE BEREN
BROODJES SMEREN
O, HET WAS EEN
WONDER...
H-8374
Hier jij!
Eindelijk!
Ik hoor nu al twee weken hetzelfde liedje! Wat 'n rare tekst! Hoe kom je daar eigenlijk bij?
Simpel! Omdat beren nu eenmaal niet smeren kunnen....
OH NEE?
Ik zal je eens laten zien dat beren wél smeren kunnen!

Zo'n flauwe kul heb ik nog nooit gehoord!
Alsof beren NIKS kunnen!
Is honing goed genoeg?
Let nu héél goed op!
't Is een wonder boven wonder!
Maar 'k sta erbij en ik kijk ernaar!
Alsjeblieft! Ik wist wel dat 't zou lukken! Eet smakelijk!

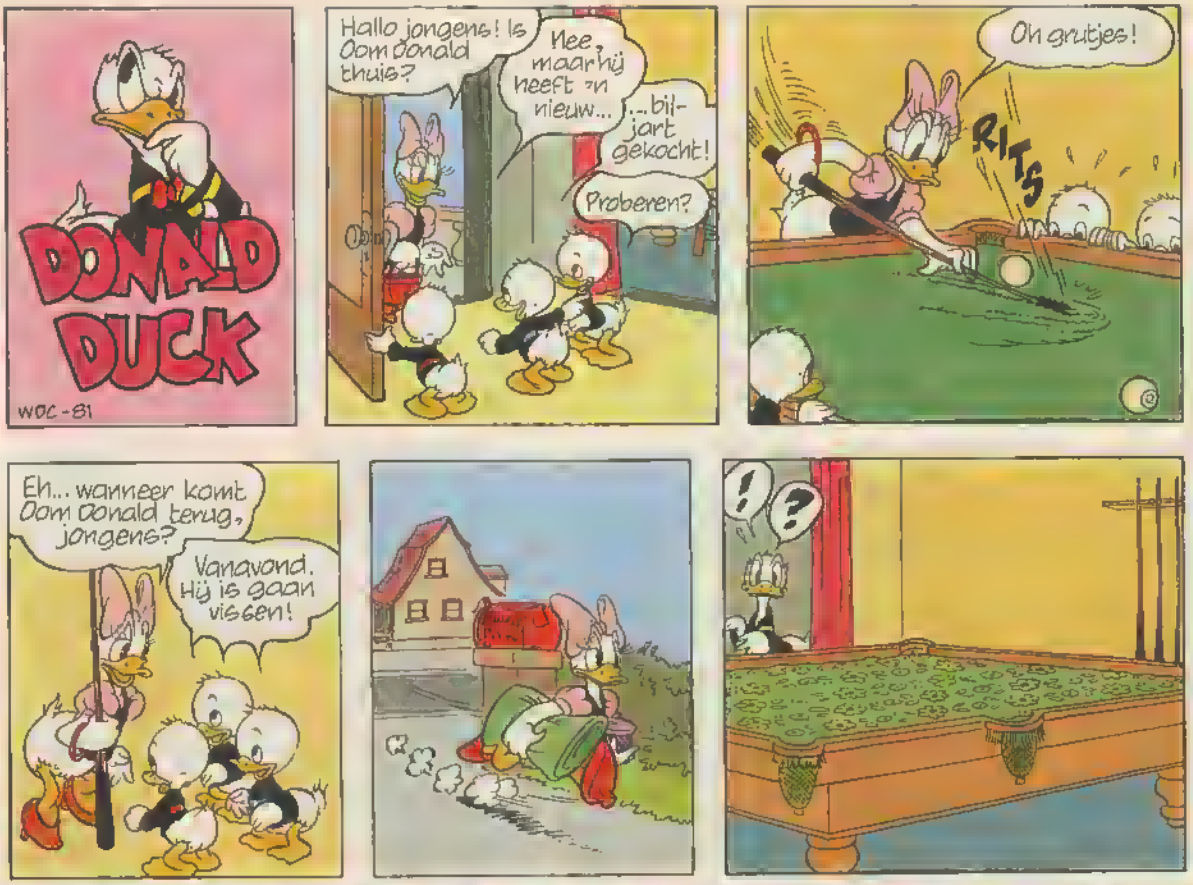

HOU JE VAN STRIPS EN VAN SPELLETJES?

Dan sla je twee vliegen in één klap! Er is nu een leuk strip-spel en het heet "Wordt vervolgd". Jij krijgt dit spel KADO als je een nieuwe abonnee weet voor Donald Duck!

TOM POES en het klerenkoffertje

Door een dierevel uit het koffertje van een kleer-zamelaar aan te trekken, zijn Heer Bommel en Tom Poes te gast geraakt bij een groep hofbewoners...

GNOEI!
GNAH!
NIET DOEN! ZE WORDEN BOOS!
GNOEG!
RUSTIG MAAR! ALS IK DEZE TEKENING KLAAR HEB, ZULLEN ZE SPRAKELOOS VAN BEWONDERING STAAN.
ZIE HIER! DEZE RAKE SCHETS IS EEN AARDIG TEKENVOORBEELD VOOR DIT ONGESCHOOLDE VOLK JE.
VELE EEUWEN LATER ZOU DEZE TEKENING OPNIEUW ONTDEKT WORDEN—EN DE GELEERDEN ZOUDEN ERUIT AFLEIDEN, DAT ER 50.000 JAREN GELEDEN AL BOLHOEDEN GEDRAGEN EN PIJPEN GEROOKT WERDEN...
GNIET GNIKS! GNUIT! GNOOD! GNOEF!
DAAR HEB JE 'T AL! KOM MEE! ZE GAAN SLAAN!
HOEIOEIOEI!
GNOEF! GNEP! GNIKS! GKNOEI!
BONK!
...MAAR DE HOLBEWONERS VINDEN HET NIET PRETTIG, DAT HEER BAMMEL EEN POPPETJE BIJ HUN WANDSCHILDERINGEN HEEFT GETEKEND?..

WORDT VERVOLGD

Abonnementsprijs: f 11,50 per week of f 119,50 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers f 1,75, België 33 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.105 - geen postzegel - 2000 VK Haarlem of bel 023 - 319421.
Betalingswijze: Postabonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling met hem regelen. De bladenman kan tevens zorgen voor de toezending van een acceptgirokaart.
Voor postabonnees: Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 - 319421. Bereikbaar van maandag t/m donderdag (tussen 08.30 - 16.45 uur, vrijdag van 08.30 - 16.00 uur. Bij correspondentie s.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor bladenman-abonnees: U kunt zich wenden tot uw bladenman of tot het dichtstbijzijnde Medianet distriktskantoor: Arnhem 085-641211, Beilen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211966, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V., Haarlem. Denk om uw postcode!
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door Medianet B.V., klantenservice (zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij krosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 - 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 - 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernstraat 585, 1082 LD Amsterdam/ Buitenveldert, telefoon 020 - 5411345. Tarievenkaart no. 21.
Drukkerij: Rotogravure Etten b.v.
8 710722 052011 00